

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

כל האזרח בישראל כו', יתכן לפרש מלשון זריחה שהאור שיש לישראל מהש"י יותר מכל האומות ישבו בסוכת שיהי' הגנה על זה, וסוכה גימט' ב' השמות, שעל ידי שמערבין בתוך הפשוט ענין מלכות שמים ואינו נגלה זה הוא ההגנה וממילא כשאין מקטרג יש מיין נוקבין ויש מיין דכורין וזה ניסוך המים ביום ב', וחז"ל אמרו ברמז במתק לשונם מכאן שכל ישראל ראוין לישב בסוכה אחת, והיינו כנ"ל שהשורש של ישראל דהיינו האורות העליונים שנקראים ימים ישבו בסוכות, וכן כתוב בזוה"ק מאן דאיהו עיקרא ושרשא כו' עוד כ' כן להדיא עיין שם: **ויו"ט הזה ממש** כמו יו"ט של פסח שאחר שהוציאם הש"י בדילוג אף שהי' נגד הדין במידת אברהם אבינו ע"ה, אחר זה יכלו לברר המדות מזוקק שבעתים ולקבל התורה אחר כך, כמו כן סוכות שהיא סכך והגנה שלא יוכלו לקטרג כמו שכתוב בזוה"ק שאין הרע יכול לכנוס לצל הזה, יכולין גם כן לברר המידות עד שמיני עצרת ואחר כך שמחת תורה, וכמו שאמרו חז"ל שהי' ראוי להיות גם כן [*אחר] חמשים יום עיין שם, ופירוש הפשוט שמיני עצרת הוא כן להיות כי שמיני למעלה מז' המדות והטבע לזאת כתיב עצרת תהי' לכם, שהלכם שהוא ענין גוף האדם כמו שדרשו חז"ל לכם על עונג הגוף, זה הלכם יהי' נעצר מאחר שביום זה דבקין למעלה מהטבע. גם פרשתי עצרת תהי' לכם שמקום שנקרא עצרת היינו מקום שכל הנבראים נעצרים ונאספין שמה מקורם זה יהי' לכם והבן, ומצאתי כן אחר כך מפורש בזוה"ק סוף פרשת פנחס וברוך ה' החונן לאדם דעה שכיונתי לדעת הקדוש: שפת אמת ליקוטים - לסוכות

איתא פלוגתא אי סוכה דירת קבע, ואנן קיימא לן עראי וכשאינו ראוי לעראי פסולה, דבאמת כאשר הלכנו במדבר ארבעים שנה הוי קבע אבל הרצון הי' שיכנסו בני ישראל מיד לארץ ישראל ולהיות רק דירת עראי הסוכה לכן צריך להיות ראוי לדירת עראי, ובזה נ"ל הא דצוה הקב"ה זכר לענני הכבוד ולא צוה לעשות זכר בכל שנה להמן שהאכילנו בהוציאנו ממצרים, רק לפי הרצון שהי' שיכנסו לארץ ישראל מיד לא היו צריכין להמן נמצא שאין המן מיוחד ליציאת מצרים, אבל הענני כבוד היו מיוחדים להיות מיד כמו שכתוב ויסעו מרעמסס לסוכות וה' הולך כנ"ל: שפת אמת ליקוטים - לסוכות

רבינו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו בעת שתקע אהלו של תורה בפה מעזבוש היה אז במחנינו רבנים גדולים מתנגדי הבעש"ט ז"ל, והלכו בחג הסוכות להבעש"ט, ואמרו אשר הסוכה של הבעש"ט אינה כשרה על פי דין תורה, והבעש"ט ז"ל התווכח עמהם אשר סוכתו הוא כשרה, והניח ראשו על ידו על איזה רגעים ואחר כך פתח את ידו ונמצא בה פתקא מחתיכת קלף, והיה כתוב בו, סוכה זו של הרב ישראל בעש"ט כשירה נאום מט"ט שר הפנים: **והפתקא הזאת** נשאר בירושה אצל נכד הבעל שם טוב ז"ל, הוא הרב הקדוש מסדילקוב ז"ל [בעל דגל מחנה אפרים], והיה כאשר נזדמן איזה חולה רחמנא ליצלן, והלכו לבעל הדגל ז"ל, ציוה להניח הפתקא תחת מראשותיו של החולה, וכאשר עשו כן נתרפא החולה תיכף, וכן היה שתי שנים, שהניחו הפתקא תחת הכר של כל חולה ר"ל ונתרפא, ובכל משך השתי שנים לא נעדר שום אדם שם בעיר, ואחר כך נזדמן שהניחו פעם אחת הפתקא אצל איזה חולה ונעלם הפתקא, ואמר בעל הדגל על זה, שנתגלה לו מן השמים שאין ניחא זאת, כי הילודים למות (אבות פ"ד) על כן התפלל על זה שיקח מאתו בחזרה הפתקא, ושמעתי מאנשי אמת ששמעו מפי הרב הצדיק מוהר"ר יוסקי נכד הדגל ז"ל שראה בעיניו הפתקא אצל זקינו בעל הדגל ז"ל: ספר בעל שם טוב

מילי דרבותינו הקדושים

הרבי מקאצק אמר כי שמחה הוא התרחבות הקדושה וע"כ ביו"ט של סוכות שהיא אחר יוהכ"פ שהיא מחילת עונות הוא זמן שמחתנו והבן עכל"ק: ספר שיח שרפי קודש - סוכות

פעם אחד היה לרבינו זצ"ל אתרוג יפה מאד, והראה אותו לכל תלמידיו ושבחו כולם את האתרוג, והראה אותו להרבי מסטריקאוו ואמר שאינו טוב, כי הבין מכיון שרבינו זצ"ל שאל את כולם, משמע שלא הוטב בעיניו, ע"כ הסכים עם רבו: ספר אמת ואמונה קאצק

מצטער פטור מן הסוכה, ואמר כ"ק הגה"ק מוהרש"ב זצלה"ה מפרשיסחא בזהל"ק "ער האט צער פין דיא סוכה פארלאנגט ניט עהם דער השי"ת, בעווייל פון א מצוה מוז זיין שמחה עכל"ק ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

החי' הרי"מ זי"ע אמר שסוכה צריכה דעת דכ' למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי וגו'. לכן המצטער שאין לו ישוב הדעת מחמת צערו פטור מן הסוכה ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

מנין שחייב אדם להקביל פני רבו ברגל שנאמר מדוע אתה הולכת היום לא חודש ולא שבת מכלל דבחודש ושבת כו', והנה לא מביא על רגל רק על חודש ושבת, אך דיוק הגמ' מדנקט תרויהו חודש ושבת ודייקו מזה שקאי על יו"ט כי יו"ט כלול משתי הקדושות מר"ח ומשבת כי קדושת שבת קבוע וקיימא מבלי שום שינוי וקדושת ר"ח הוא ביד ישראל, וקדושת רגל הוא מעורב משתיהן וע"ז אין ביד ישראל לשנות שיעשו רגל ביום אחר בחודש מכפי שנקבע ולכן הרגל כלול משתיהן בתחלה הוא קדוש בקדושת החודש ואח"כ נוסף קדושת שבת ולזה אמר לה תחלה חודש ואח"כ שבת, ומזה למדו בגמ' על רגל: ספר מי השילוח

על התורה ועל העבודה

איתא בפירוש רש"י, על הפסוק (בראשית י"א), עץ פרי עושה פרי, דקלל האדמה בעבורה כו', שגם היא שינתה. דאיתא, עץ עושה פרי, שיהיה טעם העץ כטעם הפרי כו'. ופלא, דלמה שינתה? אולם, המכוון היה שיהיה תוכו כברו, ואדם כמו שהוא בפנימיותו כן יהיה בחיצוניותו, היינו, לא צבוע. אולם, כאשר הדור נתמעט ר"ל, טוב, שעל כל פנים אפילו [אם] הפנימיות אינו טוב כל כך, על כל פנים החיצוניות טוב. וכמו שאמר הרבי ר' בונם זצ"ל ז"ע על צבוע, שעל כל פנים טוב ונראה בעיניו הצבע הזה. [פירוש, אפשר ללמד זכות על הצבוע הרשע, שלפחות מוצא חן בעיניו הגוון והצבע של הצדיק, שבו הוא צובע את עצמו. - המבי"א]. ולזה, הרצון היה שיהיה טעם העץ כטעם הפרי - שוה הפנימיות והחיצוניות, אבל בעוון הדור, על כל פנים הפרי יהיה טוב, [היינו], החיצוניות שמראה פריו, אפילו כשהעץ אין בו טעם הזה. ולזה הכל על ידי האדם. ולזה בסוכות, שבאים לכח התיקון, לוקחים אתרוג שהוא טעם העץ כטעם הפרי. [יכהן פאר, פ' בראשית דף י']: ספר קול מבשר ח"ב - וערטער - המשך

...א"כ זה הכנה של מצוה והוא נחשב מצוה אף יש לו הנאה, משל אכילת שבת יש לו הנאה ונוטל שכר על אכילה, מחמת שמצוה הוא, אף כאן לימדו שלא לשמה מחמת שע"י זה יבוא לשמה, הוא נחשב כמו לשמה, א"כ לא הוי בכלל עמלו רק עסק עולם הזה, אבל לא לימוד שלא לשמה וכש"כ כמו שכתבו ספר נועם אלימלך שמתוך שלא לשמה בא לשמה, פירוש אם ילמד פעם לשמה יהי' מעלה כל הלימוד מה שלמד שלא לשמה, ע"כ חזרו ומפרשים עמלו עולם הזה: ספר ביכורי אבי"ב על התורה - מדרש קהלת

בספר דברי אלימלך (לפורים) אמר אאמו"ר (הרב הקדוש ממאגעלניצא הנזכר לעיל) מקאזניץ זכר צדיק לברכה על פיוט (בהושענות) סובלת סבלך כי יש צדיקים בכל דור אשר אם היו רוצים להתאמץ ולהפציר בתפלה היו מביאים הגאולה בימיהם רק שהמה סובלים הגלות באהבה בשביל שאתה ד' סובל עד כאן לשונו, ובספר עשר אורות (מערכת ה' סי' מ"א) שהרב הקדוש (מוהר"ר משה'לע זכרונו לברכה) מראזווידוב אמר בשם זקנו הרב הקדוש מראפשיץ, כי המגיד מקאזניץ אמר לו שנתגלה לו שם לעקור כל שונאי היהודים ברגע, והוא (יוצא מהפסוק) דום לד' והתחולל לו, אבל "סובלת סבלך" אחרי שהשם יתברך סובל, גם אתה תעשה כן, עד כאן לשונו: ספר שיח שרפי קודש

שבת בחוה"מ סוכות אמר החי' הרי"מ זי"ע שבת הבא מיו"ט לא צריך להתעורר שהיו"ט הוא המעורר ועושה מקום לשבת ולכן אין אומרים כל כך, משא"כ בשבת דעלמא דבא מחול לקודש, ואיתא בזוה"ק לעשות את השבת לדורותיכם ששבת מבקש דירת ישראל ובסוכות ישראל יושבין בדירת הישראלי וכמו שנאמר למען ידעו דורותיכם: ספר שיח שרפי קודש

רבי יונתן אומר אינו צריך קל וחומר ומה ראשון ושביעי שאין קדושה לפניהן ולאחריהן אסור בעשיית מלאכה חולו של מועד שיש קדושה לפניהן ולאחריהן אינו דין שיהא אסור בעשיית מלאכה ששת ימי בראשית יוכיחו שיש קדושה לפניהן ולאחריהן ומותרין בעשיית מלאכה מה לששת ימי בראשית שאין בהן קרבן מוסף תאמר בחולו של מועד שיש בו קרבן מוסף ראש חדש יוכיח שיש בו קרבן מוסף ומותר בעשיית מלאכה מה לראש חדש שאין קרוי מקרא קדש תאמר בחולו של מועד שקרוי מקרא קדש הואיל וקרוי מקרא קדש דין הוא שאסור בעשיית מלאכה: חגיגה דף י"ח.

תחלת התגלות אא"ז הגאון הקדוש רבינו פנחס מקאריץ זצוקללה"ה זי"ע הי' באופן זה הנה קודם שנתגלה הי' עני גדול והי' יושב תמיד בביהמ"ד ועבד עבודתו בקודש והי' הוא וב"ב עטופים בערב ב"מ והוא ז"ל לא הרגיש ולא נתפעל מאומה מכל הנ"ל. וסבל הכל באהבה. ועבד עבודתו בזריזות. ולאשר הי' מאד הצנע לכת לכן לא היו מחזיקים אותו בעיר לאיש בעל מדריגה פ"א קרה בשנה א' שנתקלקלו האתרוגים והסוחרים שנסעו בעולם לקנות אתרוגים על ימי החג הבע"ל שבו כולם ריקם. וסיפרו שלא יהי' באפשרי בשנה זו להשיג אתרוג כשר לברך עליו. לאשר הי' מכת מדינה ר"ל וניקבו כמעט כל האתרוגים. והנה כאשר סיפרו זה בביהמ"ד נזדקה דבר מפיו הקדוש לאמר אני אי"ה יהי' לי אתרוג כשר לברך עליו. והי' זה לשחוק אצל כל השומעים זה. איך עני ובטלן ישיג אתרוג בעת אשר עשירים מופלגים לא יוכלו להשיג. ושאלוהו עוה"פ ע"ז הנ"ל. אך הוא שינה ושילש כי יהי' לו אתרוג כשר לברך. וצחקו יותר. על דבריו. והנה כאשר הגיעו ימים הנוראים שאלוהו ע"ז השיב עוה"פ כי יהי' לו אתרוג טוב וצחקו שוב על דבריו. והנה חכו עד ימי החג ועוד לא הי' לו אתרוג והוא ז"ל באחת כי יקוה לאתרוג טוב. ויהי כי הגיע יום ערב סוכות ועוד לא הי' לו אתרוג שחקו עליו מאד אך הוא השיב עוה"פ כנ"ל ושחקו עליו יותר. ובפרט כאשר נטו צללי ערב והלכו לביהמ"ד להתפלל ערבית דסוכות. וכן למחרתו בשחרית שאלוהו כנ"ל השיב עוד אקוה להשיג אתרוג כי עוד לא אמרו הקהל "הלל" ושחקו על דבריו ועל חלומותיו. אך מה מאד נתפלאו כאשר סיים הש"ץ שמ"ע דשחרית ובא ערל אחד לביהמ"ד רוכב על סוסו והביא בעבורו אתרוג טוב ומהודר וגם לולב כרוך היטב ובירך אא"ז ז"ל על האתרוג ברוב שמחה ועליצת נפש. אח"ז נודע כי עוד בימי החורף העבר התראה הרב ז"ל עם א' מידידיו מק"ק זסלב שהי' רגיל לנסוע לרגלי מסחרו למרחקים. ואמר לו אז הרה"ק ז"ל שיראה לקנות עבורו אתרוג נאה תיכף בבואו למקום שיכולין להשיג אתרוג. ה"ידיד" הנ"ל נתפלא ע"ז מה היום מיומים להכין תיכף אתרוג אחר פסח. הלא ב"ה השנים כתיקנן אך הוא א"ל עשה עתה שלך וכן קיים זה וקנה תיכף, ובא בחזרה לעיר זסלב בערב סוכות לעת ערב. ולאשר לא הי' ביכולתו לבוא בעצמו לקאריץ לכן שלח ע"י אינו יהודי. ולאשר כי ידע שהא"י יגיע לקאריץ למחרתו בבוקר לכן מיהר לכרוך הלולב עם ההדסים והערבות כהלכתם ושלחם תיכף. הלולב והאתרוג. לאא"ז הקדוש לקאריץ וסיבב הקב"ה שבא השליח הלז עוד קודם שהתחילו הצבור לומר הלל". אח"ז נודע כוונת הרה"ק בזה. וכי יש לו עיניים לראות ורואה. ומאז נודע רוב גדלו ותפארתו ונתפרסם בעולם ז"ע ועכ"א. (בית אפרים): ספר אמרי פנחס - שער ט' - מעשיות וסיפורים {קט"ו}

א גוטין יום טוב!
בעזהי"ת יופיע גליונות להו"ר, שמ"ע, וש"ת

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - email - CHIZUK@PM.ME

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #884

מאַכן אַ סעודת הודאה

הרה"ק רבי אברהם אלימלך מקאַרלין זי"ע הי"ד געזאגט: ביי אונז איז אַ קפידא צו מאכן א סעודת הודאה אויף אַ ישועה. און נישט צו זיין א כפוי טובה. און אין נאמען פון זיין טאטן האט ער געזאגט: מקבל זיין יסורים באהבה קען זיין ביי פראסטע מענטשן אויך. אבער צו דאנקען דעם אייבערשטן פאר דעם גוטס, איז אפילו ביי גרויסע ווינציג דאָ. ביי אונזערע עלטערן געווען,
אין א בריוו שרייבט ער: איין מאל האט דער "בית אהרן" געזאָגט אשר יצר הויך אויפן קול מיטן ניגון פון הלל. און ער האָט געזאָגט "וואָס מיינט איר קינדערלאַך, יעדער הייליגער וואָרט דארף מען זאָגן אזוי ווי מען זאָגט הלל"

מודים להשי"ת שזכיתי לנכדתי הראשונה, וצועקים על העתיד שנזכה לכט"ס אכי"ר